

C/2024/7036

2.12.2024

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2024 r. – FE/Parlament

(Sprawa T-483/24)

(C/2024/7036)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: FE (przedstawiciele: adwokaci M. Martínez Gimeno, X. Codina García-Andrade, F. Díaz-Grande Rojo i S. Fernández Tourné)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności aktu w sprawie rozliczenia uprawnień dotyczącego strony skarżącej [zwanego dalej „spornym aktem w sprawie rozliczenia uprawnień”] ze względu na niezgodność z prawem art. 76 (ust. 1 lub ust. 1a) przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego, w brzmieniu wynikającym z decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 12 czerwca 2023 r. zmieniającej przepisy wykonawcze do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾, a także stwierdzenie nieważności wszystkich rozstrzygnięć w sprawie rozliczenia uprawnień z tytułu uzupełniającego dobrowolnego systemu emerytalnego strony skarżącej przyjętych po wydaniu spornego aktu w sprawie rozliczenia uprawnień z tego samego powodu;
- nakazanie Parlamentowi Europejskiemu wydania nowych aktów w sprawie rozliczenia uprawnień z tytułu uzupełniającego dobrowolnego systemu emerytalnego strony skarżącej do wysokości kwoty, która miałaby zastosowanie zgodnie z brzmieniem art. 76 przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego obowiązującym przed wydaniem decyzji z 2023 r., zarówno w odniesieniu do spornego aktu w sprawie rozliczenia uprawnień, jak i wszystkich dalszych aktów w sprawie rozliczenia uprawnień wydanych po tej dacie;
- nakazanie Parlamentowi Europejskiemu, na podstawie tych nowych aktów w sprawie rozliczenia uprawnień, utrzymania w mocy kwot już wypłaconych stronie skarżącej na podstawie uprawnień z tytułu uzupełniającego dobrowolnego systemu emerytalnego, a także zapłaty różnicy między kwotą wynikającą ze spornego aktu w sprawie rozliczenia uprawnień (oraz aktów w sprawie rozliczenia uprawnień, które zostaną wydane do chwili wydania wyroku) a kwotą, która miałaby zastosowanie zgodnie z brzmieniem art. 76 przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego obowiązującym przed wydaniem decyzji z 2023 r., wraz z należnymi odsetkami ustawowymi od dnia, w którym ta różnica powinna być zostać wypłacona do dnia całkowitej zapłaty, oraz
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 27 ust. 2 decyzji Parlamentu Europejskiego 2005/684/WE, Euratom z dnia 28 września 2005 r. w sprawie przyjęcia statutu posła do Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾ oraz art. 25 ust. 2 regulaminu Parlamentu Europejskiego, które przewidują odpowiednio, że prawa nabyte lub w trakcie nabywania w uzupełniającym dobrowolnym systemie emerytalnym zostają w całości utrzymane, a Prezydium Parlamentu Europejskiego może ustanowić warunki wstępne i przesłanki jedynie w odniesieniu do nabycia nowych uprawnień.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady pewności prawa i ochrony praw nabytych przez stronę skarżącą przed wydaniem decyzji z 2023 r., bez żadnego uzasadnienia i wyważenia wchodzących w grę interesów pozwalających na taką zmianę.

⁽¹⁾ Decyzja Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 12 czerwca 2023 r. zmieniająca przepisy wykonawcze do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego (2023/C 227/05) (Dz.U. 2023, C 227, s. 5).

⁽²⁾ Dz.U. 2005, L 262, s. 1.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia istoty podstawowego prawa własności ustanowionego w art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ogólnej zasady niezależności parlamentarnej i zasady równości. Środki przyjęte decyzją z 2023 r. pozbawiają treści prawo do emerytury przysługujące stronie skarżącej, chronione na mocy art. 17 karty praw podstawowych, ponieważ nie respektują minimum wymaganego przez orzecznictwo dotyczące dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy, a ponadto naruszają zasadniczą minimalną treść prawa do emerytury strony skarżącej wynikającego z uzupełniającego dobrowolnego systemu emerytalnego. Podobnie wyżej wymienione środki naruszają ogólną zasadę niezależności parlamentarnej, wyrażającą się w prawie do emerytury strony skarżącej, a także zasadę równości, ponieważ nie przewidują podobnych środków w zakresie uprawnień emerytalnych obecnych posłów do Parlamentu Europejskiego.
 4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności ze względu na to, że środki przyjęte decyzją z 2023 r. całkowicie pomijają wyważenie wchodzących w grę interesów; zmierzają one do osiągnięcia abstrakcyjnego celu leżącego w interesie ogólnym, który nie jest zgodny z prawem w świetle konkretnych okoliczności sprawy związanych z uzupełniającym dobrowolnym systemem emerytalnym utworzonym przez sam Parlament Europejski, a w każdym razie chodzi o środki znacznie bardziej restrykcyjne niż te, które mogłyby zostać przyjęte.
 5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia uzasadnionych oczekiwań w zakresie, w jakim Parlament Europejski stale udzielał stronie skarżącej dokładnych, bezwarunkowych i spójnych zapewnień, że nabyte uprawnienia emerytalne będą przestrzegane i że ponosi on odpowiedzialność prawną po wyczerpaniu aktywów uzupełniającego dobrowolnego funduszu emerytalnego.
-